

Газета Західної конференції
Церкви Адвентистів сьомого дня

№175

Лютий-березень 2021

ГОЛОС НАДІЇ

Чудеса Ісуса у Луцьку с.3

Новітні методи євангелізації с.4

Молоді роки - для Бога с. 2

Тема номера

Андрій Співак

Молоді роки - для Бога

До Рівненської адентистської громади приєдналося дві молоді дівчини.

В суботу, 20 березня, в громаді Рівне-1 відбулася надзвичайно зворушлива подія – хрещення молодих дівчат: Вікторії та Аліни.

З вуст пастора Олександра Луцького звучали слова про те, наскільки нам важливо кожного дня підтримувати особисті стосунки з Богом. «Хрещення - це лише початок християнської дороги». Був заклик до всіх кожен день проводити

з Ісусом, тому що це краще, ніж багато днів без Нього.

Визнання віри і саме хрещення провів пастор Михайло Матвійчук.

Новохрещених привітали квітами, подарували книгу Мирона Вовка «Ответы пастора», та група прославлення «Латрія» виконала дуже красиві та надихаючі пісні: «Тобі, Господь, життя віддати хочу», «Кожен день з Ісусом», «Чи нема вже в тебе місця?» та інші.

Як побажання Вікторії та Аліні були зачитані пастором Михайлом Федоровичем слова апостола Павла з послання до Колосян 3:1-3 з акцентом на словах «думайте про горішнє, - не про земне», з закликом «жити з Ісусом, очікувати Його, щоб бути в небесних оселях».

На згадку про цю подію зробили загальне фото.

Марія Власюк

Чудеса Ісуса у Луцьку

З 13 березня у Луцьку проходить євангельська програма «Таємниці чудес Ісуса». Вже сам факт, що в цей час карантинів і локдаунів у Молитовному будинку збирається повний зал людей, є чудом. Минулого року схожу програму вдалося також провести перед самим карантинном. Звичайно, у цьому бачимо руку люблячого Бога, Який у цей останній час дає можливість тим, хто шукає істину, знайти Його. Адже у такий нестабільний час навіть важко щось планувати, назначати якісь дати. Залишається тільки діяти вірою.

На програму було запрошено двох основних спікерів: Леоніда Рутковського та Сергія Луцького. Леонід Богданович - ведучий духовної частини, а Сергій Костянтинович - сторінки здоров'я. Також були запрошені лікарі, які проводили безкоштовні консультації для відвідувачів програми: гастроентеролог Василь Шешуряк та невропатолог Наталія Шешуряк з Буковини та стоматолог Ігор Савченко з Луцька. Усі бажачі могли також пройти УЗД-обстеження. За свідченням лікарів, ті, хто проходив обстеження, радо сприймали поради лікаря відмовитися від шкідливої нечистої їжі і слідувати простим принципам здорового життя.

Кожен, хто прийшов уперше, отримував у подарунок книгу «Велика боротьба». А також кожного дня можна було виграти гарну християнську книгу або сертифікат магазину здорового харчування на розіграші.

Паралельно проходили також заняття для дітей. Кожного дня затишні класи наповнювалися допитливими маленькими шукачами істини. У суботу дітки порадували відвідувачів співом дружнього дитячого хору.

Леонід Рутковський також провів дві зустрічі для молоді на актуальні теми: «Моє призначення в житті» та «Як знайти супутника життя».

Програму також можна переглянути онлайн. Понад 1000 людей переглядають її щодня.

На цій програмі Господь дарував багато чудових досвідів, що надихають і показують, що Господь приводить Своїх дітей.

З Олександром, Людмилою та їх п'ятьма чудовими дітками ми познайомилися напередодні програми. Відвідуючи баптистську церкву, вони зацікавилися адвентистською літературою, дивилися телеканал «Надія». Досліджуючи Біблію, шукали у ній істину, і, знайшовши, прийняли: почали святкувати суботу і

відмовилися від свинини. Пізніше написали лист у редакцію видавництва «Джерело життя». Зустріч з цією сім'єю була надзвичайно приємною і благословенною. Кожного дня вони з дітками з радістю чекають часу, коли поїдуть на програму.

Також чудовим чином Господь привів на програму Тетяну. Вона розповіла нам свою історію. Шукаючи поздоровлення для друзів із Різдрвом, вона натрапила на відео із серій євангельських лекцій Кемі Утман. Із зацікавленням переглянула усі її відео, потім віднайшла передачі телеканалу «Надія». Радість від того, що вона дізналася про Господа, переповнювала серце Людмили, вона хотіла цим з кимось поділитися, але серед її знайомих не було однодумців. Тоді вона подзвонила на гарячу лінію телеканалу «Надія». Хоч не з першого разу, їй вдалося зв'язатися із пастором. Тепер вона щодня відвідує євангельську програму, де знайшла багато друзів і однодумців.

Звичайно, досвід кожної сім'ї, кожної людини є унікальним і свідчить про те, що Господь сьогодні по-особливому кличе тих, хто шукає Його.

Молимося, щоб не було перешкод закінчити цю програму урочистим хрещенням.

Майбутнє церкви

Андрій Свіак

Особливий час для молоді

З 19 березня в громадах адвентистів міста Рівне урочисто розпочався молодіжний молитовний тиждень. Основна тема: «Боже, ось я - пошли мене». Це сильний виклик для кожної молодої людини: чи готові ми до цього?

Кожна із запропонованих тем є дуже змістовною і цікавою. Після зустрічей завжди є ідеї для роздумів.

20 березня - міжнародний день молоді. Ми, молоді люди, маємо безліч перспектив, які можемо використовувати у служінні. І цей тиждень є хорошою можливістю переглянути своє життя і почати ру-

хатися вперед, якщо цього не було раніше.

Чому б не скористатися цією можливістю?

Віталій Мелесь

Новітні методи євангелізації

Усі ми звикли уже чути невтішні статистичні данні, що останні 10 років в Україні та в Євро-Азійському дивізіоні чисельність членів церкви з кожним роком зменшується. Для цього є ряд причин: еміграція за кордон, середній вік членів церкви з кожним роком зростає, люди визначились, євангельські програми не приносять очікуваних результатів. Та взагалі знайти зацікавлену людину для вивчення Біблії, стало надзвичайною складністю. Коронавірус також залишив свій відбиток на роботі проголошення вістки Євангелії і на зрості церкви - зачинились двері для євангельських масових заходів. Однак є хороша новина: Бог відкрив двері для особистого євангелізму та вивчення Біблійних уроків.

До цього часу «Школа Біблії» працювала майже самостійно, висилаючи людям Біблійні уроки. Однак з початку 2021 року почала співпрацювати з конференціями та церквами, для цього був розро-

блений мобільний додаток АРМ (автоматизоване робоче місце). Саме завдяки смартфонам і цьому додатку є можливість дистанційно з людьми вивчати Біблійні уроки. В кінці лютого розповсюдили рекламу «Школи Біблії» через фейсбук для Західної конференції (правда, не на всій території) і вивчення Біблійних уроків. На превелике диво, Бог здійснив чудо, було знайдено 1100 людей із нашої території, які бажають вивчати Біблію. Майже всі пастори нашої конференції включились активно у цю роботу, були також залучені пресвітера церкви, вчителі суботньої школи та керівники місійного відділу церков. Адміністрація конференції не залишилася осторонь і кожен взяв також на себе зобов'язання займатися з людьми по Біблійних уроках. Після чисельних дзвінків та комунікації з людьми відбулося певне відсіювання. Однак, на сьогодні близько 700 людей вивчають Біблійні уроки з допомогою додатку АРМ.

Наші цілі впродовж пів року здобути досвід у викладанні Біблійних уроків через даний додаток, підготувати максимум вчителів. Ми віримо, що як мінімум 10 % членів церкви мають дар і можливість займатися з людьми по уроках вивчення Біблії через додаток АРМ. А це понад 500 членів церкви. Тому цього року з жовтня місяця є в планах охопити рекламою через фейсбук кожне місто, кожен населений пункт та найменше віддалене село, і залучити максимум членів церкви до особистого євангелізму, спочатку дистанційного, а з часом - очного. Віримо, що Бог приготував великі чудеса, досвіди, та велике жниво спасених людей для Царства Божого.

Усі члени церкви, разом з пасторами, давайте об'єднаймося в спільній молитві та в служінні і переживемо великі досвіди та чудеса, які Бог готує для нас.

Події Події Події

Віка Яніна

Спеціально для дівчаток

Дорогі читачі. Хочу вас познайомити з новим в Україні проектом «For girls». Ця програма розроблена для дівчат віком від 12 років. Вона має на меті допомогти підліткам-дівчаткам знайти себе, а також дати їм духовні та практичні знання. Працюючи над цією ідеєю, ми ставили за ціль передати позитивний досвід новому поколінню дівчаток. Вирішила зробити це на «їх території», через засоби масової інформації, де вони не просто «сидять», а й практично «живуть». І щоб там вони почули практичні духовні поради, які допомогли б їм підготуватися до дорослого життя. Ми планували це для ношої конференції, але зараз маємо значно ширше коло зацікавлених.

Команда проекту складається з учениць програми «Forwardteam», хороших, ініціативних та креативних дівчат. Ініціаторами програми є Світлана Савіна та Рита Заморська. Під їх керівництвом уся команда злагоджено працює, докладаючи багато зусиль. Але найголовніше, що це все не даремно. Цей проєкт для усіх нас є новим, але нас підбадьорює думка, що ми рухаємося в правильному напрямку.

Кожного дня протягом двох місяців на платформах Instagram та YouTube викладаються відео, в яких обізнані у своїй сфері спікери висвітлюють різні теми. У понеділок - уроки вокалу від Ірини Мокрушенко, кожного вівторка тема «Make up - не вихід», поради косметолога Катерини Філіпчук. Наступного дня Світлана Заморська дає короткі уроки дієтології, у четвер - поради від психолога Середньої Лариси, у п'ятницю молоді сім'ї діляться своїми досвідами, як вони «знайшли» один одного, у суботу Світлана Савіна дає поради на духовні теми, а в неділю досвідчена кондитерка Неля Левицька ділиться рецептами. Таким чином дівчата можуть розвиватися у багатьох сферах. Вони дізнаються, як будувати відносини з хлопцем, як наблизитися до Бога, як смачно і корисно готувати та ще багато корисного.

Було дуже багато молитв до нашого Небесного Батька, і Господь по-особливому благословив цю справу, адже в Instagram ми маємо близько 350 підписників та багато позитивних відгуків.

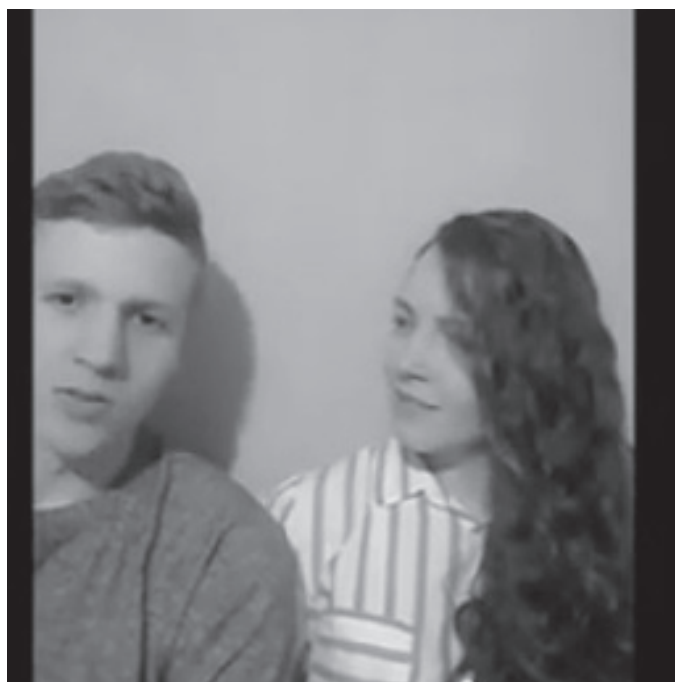
Надіємося, що ця програма надихне і принесе позитивні зміни

у житті багатьох дівчаток. Нехай звістка про нашого Ісуса буде розповсюджена всюди.

Якщо ми тебе зацікавили, то шукай нас в Інтернеті.

Instagram - @for.girls.2021

YouTube - Дитячий відділ ЗК.

Пристай Геннадій Олексійович

1953-2021

На 68 році життя спочив в Господі вірний служитель Церкви, турботливий пастор, люблячий чоловік і батько Пристай Геннадій Олексійович.

Народився Геннадій Олексійович у місті Львові 4 серпня 1953 року в сім'ї робітників, виховувався в оточенні своїх трьох братів. Початкову і неповну середню освіту здобував у школі-інтернаті № 2 міста Львова. З дитинства був навчений витривалості, прямотинності і принципності, що в майбутньому допомагало йому у вирішенні важливих життєвих питань, зокрема духовних.

Свою освіту продовжив у Львівському авто-дорожньому технікумі, а згодом і у Львівській політехніці. Військову службу в лавах Радянської армії проходив за кордоном.

Повернувшись зі служби, працював наладчиком радіоапаратури на Львівському заводі «Електрон», а згодом - заступником директора по господарській частині в медичному училищі, що знаходилося у відомстві Львівської залізниці.

29 квітня 1977 року Геннадій Олексійович одружився на Бакай Людмилі Станіславівні, з якою прожив щасливо 44 роки. Сімейне щастя супроводжувало їх усе життя, адже воно базувалося на взаємній любові, подружній вірності і життєвій мудрості. Бог подарував їм двох дітей: сина Олександра (1977 р. н.) та доньку Олену (1984 р. н.), а згодом і п'ятьох внуків.

Мало хто здогадувався про особливий художній талант і хобі Геннадія, яке потребувало від нього терпіння і часу – це малювання і чеканка по металу. Прагнення до досконалості було притаманним для нього, а особливо в релігійній сфері життя, що стосувалося Бога і служіння Йому. Він говорив: «Для Бога – все найкраще». Усі свої картини і

чеканку, як правило, роздаровував своїм друзям.

Радикальні переми в житті Геннадія і його сім'ї почали відбуватися на початку 90-х років минулого століття. Це був час особливих можливостей для серйозних пошуків Бога, одночасно важким, тому

що зі всіх сторін лунало багато релігійних пропозицій. Пристай Геннадій вирішив побудувати свою віру на принципі «Так говорить Біблія». Слово Боже, Святе Письмо, він поставив в основу своєї віри і чимало часу приділив для особистого дослідження Біблії. Свої дослідження щодо ознак приходу Христа уклав в спеціальну таблицю і одного разу, отримавши запрошення на релігійну програму Джона Віткома, яка проходила на Сихові у кінотеатрі «Довженка», він з дружиною вирішив поділитися ними з ведучим.

Це був перший і не останній прихід Генадія на програму благовістника Церкви АСД.

Дослідження Генадія були співзвучними з тим, що він чув тепер на євангельській програмі Джона Віткома.

4 квітня 1999 року Геннадій Олексійович разом зі своєю дружиною і донькою приймають хрещен-

ня через повне занурення у воду і стають членами Церкви АСД міста Львові, що на Сихові.

Духовний зріст був стрімким. Спочатку Геннадій був обраний вчителем суботньої школи, потім дияконом, згодом пресвітером громади.

З 2001 по 2003 роки він працює керівником видавничого відділу в Західній конференції, а з 1 лютого 2004 року керівництвом Західної конференції покликуються на пасторське служіння.

Першим його місцем служіння були громади Львів – 3 і Львів – 4. Там він працював до 2007 року. За цей період часу через проповідь Євангелія він привів багатьох до Бога. Особливо знаменною подією для Геннадія Олексійовича стало хрещення ним 25 осіб у виправній колонії № 48 м. Львова.

Наступною його громадою була громада АСД у м. Дубно (Рівненська обл.). Служіння там він здійснював до травня 2012 року. Наступними громадами його пасторського служіння були у містах Стрий і Миколаїв, де він працював до кінця свого життя.

Своїм прикладним життям, вірністю Богу і любов'ю до ближніх він залишив незгладимий слід в серцях багатьох людей. Будемо пам'ятати його як щирю людину, завжди усміхнену і оптимістичну. Навіть тоді, коли він дізнався про діагноз своєї хвороби він сказав дружині: «Я довіряю Богу, Він знає, що для мене буде кращим».

Бабич Іван Михайлович

1935-2021

«Спогадуйте наставників ваших, що вам говорили Слово Боже; і, дивлячися на кінець їхнього життя, переймайте їхню віру» Євреїв 13:7.

19 березня спочив у Господі пастор, наставник, приклад віри для багатьох, Іван Михайлович Бабич.

Іван Михайлович народився 12 січня 1935 року в селі Чуньків Заставнівського району Чернівецької області в родині адвентистського пресвітера.

У 1954 році пішов в армію. Служив на Далекому Сході, в морфлоті, де вивчився на механіка радіо-локаційного обладнання. Всі знали, що він був віруючим, і в Івана склалися хороші відносини з товаришами по службі. Всі чотири роки служби юнак читав євангеліє, яке дали йому батьки перед відходом в армію. Ховав його, щоб мати можливість наповнюватися Словом Божим.

Після демобілізації Іван Михайлович 22 червня 1958 року прийняв хрещення від пастора Леона Белінського в річці Прут. Став займатися з молоддю. Молоді люди дуже любили його, тому що Іван Михайлович був справжнім лідером, цікавою, життєрадісною людиною.

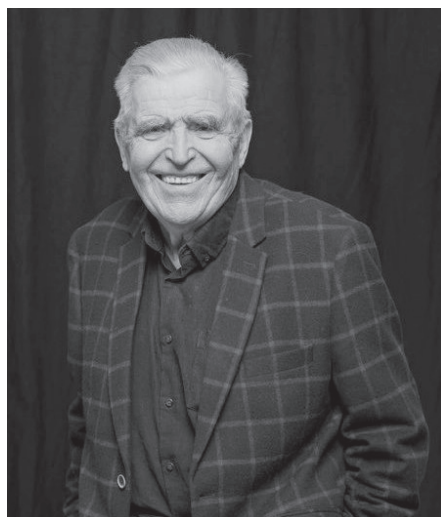
Господь послав йому вірну подругу життя в особі дочки обласного пастора Чернівецької області Миколи Вовка – Дар'ї. 6 серпня 1961 року вони одружилися.

Невдовзі у них народилося двоє синів: Михайло і Борис.

В першу березневу суботу 1966 року проповідник Петро Титков представив Івана Михайловича служителем в церкві місті Шахти Ростовської області.

Високого сану проповідника Іван Бабич був удостоєний 18 жовтня 1968 року в Ростові-на-Дону.

У 1971 року переїхали в Лабінськ. Служили тут до 1976 року. Крім місцевої громади, полем діяльності Івана Михайловича було чимало громад і груп у різних станіцях Краснодарського краю. Під

час служіння в Лабінську сталося страшне горе: у віці 7 і 10 років улюблені діти, Михайло і Борис, загинули від електричного струму.

В подальшому Бог заповнив їх втрату, подарувавши їм трьох дітей: Андрія, Сусанну і В'ячеслава.

У 1976-1987 роках Іван Михайлович працював пастором в П'ятигорській громаді, обслуговуючи групи і громади в навколишніх населених пунктах. Очолював кілька відділів в Конференції. Починаючи з 1969 року постійно обирався в раду місцевої конференції.

У 1985 р. на черговому з'їзді Північнокавказької конференції у місті Краснодарі Іван Михайлович був обраний її президентом. Сім'я переїхала в Ростов-на-Дону.

Вцілому 26 років він служив Богові на Кавказі.

У 1991 році на запрошення керівництва церкви в Україні сім'я переїжджає на батьківщину свого батька. В цьому ж році Іван Михайлович стає пастором Львівської громади, здійснюючи євангельську працю в обласному місті і його околицях.

На з'їзді делегатів Західної конференції в лютому 1991 році обирається членом Ради конференції, а на II з'їзді в лютому 1994 році обирається в скарбники великого регіону церкви на заході України.

У 1997 році делегати продовжили його повноваження на цій посаді.

У 2001 році пішов на заслужений відпочинок, але продовжував проповідувати і навчати людей в Слові Божому.

Вранці, 19 березня 2021р. на 87 році життя Іван Михайлович Бабич помер.

Всі, хто особисто знав Івана Михайловича, пам'ятають його як людину сильної живої віри. Усі життєві трагедії не змогли стерти з його обличчя щирої сяючої посмішки завдяки вірі у живого Спасителя і надії на обіцяний Господом Дім, де вже не буде ні плачу, ні хвороби, ні розлуки.

Виконуючи місію.

Олександр Жаловага

Соціальний центр впливу у Луцьку

Місіонери - це ті, хто виконує місію. Саме під таким девізом на суботній школі у 2013 році пролунав заклик до молоді. Ми з дружиною вирішили діяти через соціальне служіння. 7 років ми робили все, що можемо, і Господь благословив нас здійсненням нашої мрії - відкриттям соціального центру впливу у місті Луцьку. До нас приєдналися добровольці з інших громад, які зараз виконують там медико-місійне

служіння. Василь Юрійович Чопик сприяв розвитку цього проєкту, передавши нам стоматологічне обладнання. Стоматологічний огляд, масаж, заняття з дітьми та інші дієві справи привели у цей центр нових людей. Батьки із задоволенням приводять дітей на уроки англійської мови, вивчення Біблії, ліплення глиною. Школа волонтерства навчає лідерів волонтерству і милосердю. Пастори Віктор Власюк

та Влад Матвійчук проводять уроки вивчення Біблії у невеликих групах. На євангельську програму прийшли сім'ї і молодь, з якими ми працювали ці роки.

Залучення всіх членів церкви до євангельського служіння - це поклик часу, бо виповнення цієї визначної місії може здійснитися в об'єднанні пасторами у роботі спасіння душ.

„Голос Надії“ - газета Західної конференції Церкви Адвентистів сьомого дня.

Засновник - Церква Адвентистів сьомого дня.

Свідectво про реєстрацію - РВ №345 від 4.10.2002 р.

Відповідальний за випуск - директор Відділу інформації ЗК Сергій Литовченко s.lytovchenko@adventist.ua

Редакційна колегія: Василь Чопик, Віталій Шевчук, Микола Рябенко, Сергій Литовченко

Редактор, коректор, комп'ютерна верстка і дизайн - Марія Власюк

Редакція залишає за собою право редагувати і скорочувати надіслані матеріали

Газета є некомерційним неприбутковим виданням, що видається і розповсюджується за пожертви

Адреса редакції: м. Львів, вул. І. Багряного, 36а, тел. 237-12-13. Для листування: 79041 м. Львів, а/с 6241

Друк: ФОП Прокопчук С.А.

Наклад 500 примірників